

Това нѣщо често практикуватъ австралийцитѣ и бушменитѣ.

Нѣкои полудиви племена често запалватъ горитѣ, за да могатъ по този начинъ да създадатъ препятствие между себе си и настѣпващия неприятель.

Други племена, които се намиратъ въ първичния периодъ на земедѣлието, разбрали, че пепелта има го-лѣмо значение за растенията. Тѣ сж схванали сжщо, че, следъ нѣколко последователни реколти, почвата се изтощава. Този опитъ въ живота ги научава да направятъ първата крачка къмъ изкуственото наторяване на нивитѣ. Разбира се, че това ще стане за смѣтка на горитѣ. Тѣ правятъ следното: на опредѣлено мѣсто складиратъ дървета и ги запалватъ, или пъкъ запалватъ близката гора. Когато се сдобиятъ съ достатъчно количество пепелъ, събиратъ я и равномерно я разхвърлятъ въ нивитѣ. Тѣй като количеството на пепелта зависи отъ размѣра на дърветата, изсичатъ най-дебелитѣ дървета или опожаряватъ тия гори, въ които има вѣковни такива. Въ тази стадия на първобитно земедѣлие, огънятъ играе важна роля и унищожава грамадни пространства гори.

Но като унищожава горитѣ, земедѣлецътъ самъ под-копава основитѣ на своя поминѣкъ. Девственитѣ гори все повече и повече намаляватъ. Тѣхно мѣсто при най-благоприятенъ случай ще се заеме отъ низко стеблени храсти или тревиста растителностъ. Въ срѣдна Африка горитѣ отъ година на година намаляватъ, а на тѣхно мѣсто дохаждатъ сухи степи съ печаленъ изгледъ. Дърветата растатъ само въ рѣчнитѣ долини. Почвата отъ оголенитѣ пространства, като не е незащитена отъ гората, почва да се отнася отъ пороитѣ и на мѣстото на нѣкогашнитѣ буйни сѣнчести гори почватъ да стърчатъ голи скали, или да се ширятъ чакълести полета. Но върху тѣхъ нищо не може да вирѣе. А като се унищожаватъ горитѣ, намаляватъ валежитѣ, и човѣкъ бива принуденъ да се изсели на друго мѣсто, гдето, разбира